

ת"פ 54415/03/17 - מדינת ישראל נגד דן קטרינין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54415-03-17 מדינת ישראל נ' קטרינין
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דן קטרינין

הנאשם

הכרעת דין

תמצית כתב אישום

1. הנאשם הואשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 וסיפא וגניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן בהונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**"). על פי המפורט בכתב האישום, ביום ה-1.8.16 בין השעות 6:42 ו-8:01, התפרץ הנאשם יחד עם אחר לרכב שמספרו 6275411, השייך למתלוננת (להלן: "**הרכב**"), בזמן שחנה בחניון חוף הצוק. הנאשם והאחר פתחו את החלון הקדמי הימני של הרכב, נכנסו לרכב וגנבו ממנו את רכוש המתלוננת הכולל: ארבעה זוגות משקפיים ששווי כל אחד מהם 3,000 ₪, מוצרי קוסמטיקה בסך 1,000 ₪, בגדים, שרשרת בשווי 1,800 ₪, ת.ז., רישיון נהיגה ושני כרטיסי אשראי (להלן: "**הרכוש**"). רכושה של המתלוננת לא הושב אליה.

2. בהמשך לאותן נסיבות, באותו היום, ה-1.8.16, עשו הנאשם והאחר שימוש בכרטיס האשראי של המתלוננת, המסתיים בספרות 9955 (להלן: "**כרטיס האשראי**"), כמפורט להלן: בשעה 8:01 רכשו סיגריות ושתייה בסך של 690 ₪ במינימרקט ברחוב אירוס הארגמן בנתניה. בשעה 8:41 רכשו סיגריות בסך של 340 ₪ בבית עסק "סיטונאות יפרח" ברחוב גולדה מאיר 37 בנתניה. בשעה 8:54 רכשו מאפים בסך של 220 ₪ בבית עסק "בית הטאבון" ברחוב כצלסון בנתניה. במעשיו המתוארים לעיל התפרץ הנאשם לרכב בכוונה לגנוב, גנב את רכושה של המתלוננת בכוונה לשלול אותו ממנה שלילת קבע ועשה שימוש בכרטיס חיוב בכוונה להונות, הכל בצוותא חדא עם אחר.

תשובת הנאשם לאישום

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. לטענת הנאשם כלל לא היה בחוף הצוק בשעות המפורטות בכתב

האישום ואף לא ביצע את הרכישות המפורטות בכתב האישום באמצעות כרטיס האשראי. לנאשם טענת אליבי לפיה ביום ה- 1.8.16 שהה בחוף הצוק אך בשעה 3:30 לפנות בוקר עוכב והובא לתחנת משטרה ברחוב שפיים 1 בהרצליה יחד עם אחר, משם שוחרר בשעה 7:15-7:00 ביחד עם האחר ונסע לביתו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לכך שחקירת האחר על ידי המשטרה במסגרת העיכוב החלה בשעה 5:40. שעת השחרור של הנאשם והאחר איננה רשומה, ב"כ הנאשם טען כי בלילה שבין 1.8.16-31.7.16 לא עבדה מערכת המחשוב המשטרית ולכן אף לא בוצעו רישומים, כך על פי מזכר משטרה, והדוחות נרשמו ידנית לאחר מכן. לטענת הנאשם, לאחר שחרורו מתחנת המשטרה נסע לביתו בנתניה ולא שב לחוף הצוק. כן נטען כי אין זה סביר שהנאשם יגיע מתחנת המשטרה בהרצליה לחוף הצוק בתל אביב (מרחק של 5.3 קילומטר), יבצע את ההתפרצות ואף יעשה שימוש בכרטיס האשראי, כמפורט בכתב האישום, תוך 45 דקות. עוד נטען כי בתמונות מבית העסק "סיטונאות יפרח" לא צוין תאריך פרט לציון השנה. בית העסק נמצא כ- 700 מטר מביתו של הנאשם וייתכן שהנאשם נכנס לשם במועד אחר. כמו כן, בתמונות לא רואים את ביצוע הרכישה הנטענת בכתב האישום.

עיקר הראיות

4. בבסיס המסד הראייתי עדותה של המתלוננת גב' פרכטר לנדוי (להלן: "**המתלוננת**") לפיה רכבה נפרץ, רכושה נגנב ובוצעו עסקאות בכרטיס האשראי שלה. על פי עדותה של המתלוננת הגיעה ביום 1.8.16 לחוף הים בסביבות 5:45 או 6:00 וחזרה לרכבה בסביבות 8:00, כפי שמסרה בסמוך לאירוע (עמ' 12 ש' 16 לפרוטוקול). על פי עדותה, כאשר שבה לרכבה הבחינה כי התיק אותו השאירה כהרגלה מתחת לכיסא המושב שלצד הנהג נעלם. כן הבחינה כי החלון שלימינה מורד מספר סנטימטרים והגומייה רופפת והבינה שהתיק נגנב (עמ' 8 ש' 15-17 לפרוטוקול). בנוסף, העידה המתלוננת בנוגע לרכוש שהחזיקה בתיק הגב שברכבה אשר נגנב, המפורט בכתב האישום וערכו, וצינה כי היו בתיקה פריטים יקרים וכי לנה אצל ביתה בימי ראשון בשבוע. זיכרונה של המתלוננת רוענן באמצעות העדות שמסרה במשטרה בסמוך לאירוע באשר לערכו של הרכוש אשר נגנב (עמ' 10 לפרוטוקול).

5. עוד פירטה המתלוננת כי פנתה לחברת האשראי על מנת לבטל את כרטיסי האשראי ולברר האם נעשה שימוש בכרטיסי האשראי שנגנבו ונמסר לה פירוט של שלושת הרכישות אשר מפורטות בכתב האישום. לדבריה, הגם שנגנבו שני כרטיסי אשראי נעשה שימוש בכרטיס אשראי אחד בלבד. המתלוננת התקשרה לבעלי העסקים בהם נעשה השימוש בכרטיס האשראי, באשר לבית העסק הראשון בשכונת ג'דה מסר לה מאיר בעל העסק שבשעות המוקדמות של הבוקר אינו נמצא בעסק וכי חמותו נמצאת בעסק. עוד הוסיף כי הוא ער לרכישת סיגריות ויין שבוצעה ולו היה בחנות לא היה מאשר את העסקה. בשניים מבתי העסק עמם שוחחה לא הייתה מצלמה. לדבריה איננה זוכרת את סדר השיחות עם בתי העסק, אך מבית עסק שלישי נמסר לה על ידי בעל העסק מוטי כי קיימת מצלמה והוא אף הסכים לשלוח לה את התמונה וסיפר לה שהוא מתנדב במשטרה (עמ' 15 ש' 10-13 לפרוטוקול). עוד סיפרה כי טלפנה לבחור המופיע בתמונה, אותו זיהה בעל העסק הראשון, לאחר ששלחה את התמונה לבעלי שני העסקים הנוספים בהם בוצעו רכישות בכרטיסה, וביקשה כי יושבו לה משקפיה (עמ' 9 ש' 8-19 לפרוטוקול). בעת חקירתה הנגדית הוסיפה וענתה כי בעלה טיפל בתיקון הגומייה של חלון הרכב וכי לא זכור לה שנלקחו טביעות אצבע מרכבה על ידי המשטרה (עמ' 15 ש' 27 לפרוטוקול). כשהוצגה לה התמונה ת/1 טענה כי זו התמונה אשר מסרה במשטרה לאחר שנשלחה אליה התמונה על ידי מוטי שבעסקו הייתה מצלמה (עמ' 14 ש' 21-23 לפרוטוקול). לדבריה והגם שנטען על ידי הסנגור כי התמונות נשלחו למשטרה על ידי חברת ישראלכרט, את התמונה ת/1 מסרה לחוקר והוסיפה כי אין בינה לבין מוטי היכרות מוקדמת (עמ' 14 ש' 22-23 לפרוטוקול).

6. מטעם המאשימה העיד העד מוטי יפרח (להלן: "**מוטי**") בעליו של מינימרקט משפחתי סיטונאות יפרח. במינימרקט סיטונאות יפרח בוצעה על פי הנטען רכישה של סיגריות בכרטיס האשראי השייך למתלוננת, כמפורט בסעיף 3(א) לכתב האישום, ביום 1.8.16 שעה 8:41 בסך של 340 ₪. על פי דברי המתלוננת שלעיל במקום הייתה מותקנת מצלמה ומוטי אף שלח לה את התמונה ת/1. בעת עדותו סיפר מוטי כי לאחר שזוג מבוגרים התקשר אליו ושאל לגבי רכישה אשר בוצעה באותו היום בסך 340 ₪ נזכר ברכישה בסכום זה, תוך שציין כי עסקו הוא מכולת שכונתית וסכומים אלה אינם כה נפוצים (עמ' 17 ש' 24-25 לפרוטוקול). לאחר ששחזר לאחור בהיסטורית העסקאות שלו אותה הוציא מהקופה, איתר את העסקה, ואף איתר אותה כשהסתכל במצלמות שהיו מותקנות בעסקו (לדבריו, הזוג מסר לו זמן משוער של העסקה). בעת עדותו של מוטי הוגשה **כת/3** חשבונית הרכישה מס' 5109815 מיום 1.8.16 שעה 8:41 באמצעות כרטיס ישראל שערב ספרותי האחרונות 9955, ע"ס 340 ₪ והוא אישר כי המדובר בהעתק החשבונית אשר נשאר בעסקו.

7. עוד הוסיף מוטי כי ראה במצלמות שבעסקו את הבחור אשר רכש פקט סיגריות באמצעות כרטיס אשראי, אותו תאר כ"**בחור בן 18-19, רזה, בגובה שלי בערך, עם חולצה שחורה. מכנס ברמודה כזה כמו בגד ים**" (עמ' 18 ש' 11-12 לפרוטוקול) ואף זכר כי התלבט באשר לגילו, ביקש כי תוצג תעודת זהות והבחור שביצע את הרכישה הציג תעודת חוגר (עמ' 17 ש' 13-32 לפרוטוקול). עוד מסר כי פקטי הסיגריות נמצאים מאחוריו (קרי, מאחורי הקופה - ד.א.). וכשמישהו מבקש לרכוש פקט הוא ניגש אליו ומקבל ממנו פקט בקופה (עמ' 21 ש' 22-23 לפרוטוקול). לדבריו כשזיהה את הרכישה צילם בפלאפון את תמונה מהמצלמה שבעסקו כי שיער שיתבקש למסור עדות. מוטי העיד כי העביר מספר תמונות מסרטון האבטחה לחוקר המשטרה והוסיף כי לא שלח תמונה לכל גורם אחר. הוצגו למוטי התמונות **ת/1 ו- ת/2א-ת/2ב**. מוטי אישר כי הוא מופיע בתמונות, כי התמונות צולמו בעסקו וכי נראה בהם הבחור אשר רכש את הסיגריות כמפורט לעיל, והוסיף כי אלה התמונות אשר הוריד מהמצלמה והעביר לחוקר המשטרה.

8. בעת חקירתו הנגדית ענה מוטי כי במצלמות מופיע תאריך הצילום וקיים אף רישום של שעת הצילום שקשה לראותה בתמונות **ת/1 ות/2א-ת/2ב**. כשעומת עם העובדה שהשעה המופיעה על גבי התמונות בדיסק המצוי בחומר החקירה (**נ/3**) היא 10:41 השיב שכנראה השעון שבמצלמה אינו מסונכרן (עמ' 19 ש' 26 לפרוטוקול). מוטי הבהיר כי קיימים הפרשי שעות בין קיץ וחורף וכי אין כל חובה ששעון המצלמה יהיה מסונכרן. עוד השיב כי לא התבקש להעביר את הסרטון במלואו למשטרה וכי הסרטון לא נשמר. מוטי הוסיף וענה כי כיום המצלמה שברשותו שומרת סרטים למשך שבוע אך אינו זוכר האם השתמש במערכת צילום זו או אחרת באוגוסט 2016 (עמ' 20 ש' 27-28 לפרוטוקול). לשאלת בית המשפט השיב כי לא צילם את רגע הרכישה שכן בתמונות אותן צילם רואים את פניו של מי שביצע את הרכישה טוב יותר (עמ' 20 ש' 10 לפרוטוקול). לטעמו, הנאשם נראה כמו האדם המופיע בתמונות (**ת/1 ו- ת/2א-ת/2ב**). עוד בעת החקירה הנגדית הבהיר כי אינו מכיר את הנאשם אך בבירור שערך עם ילדים בשכונה נאמר לו כי לאדם בתמונה קוראים דן (כשמו של הנאשם - ד.א.). מוטי לא שלל אפשרות שהנאשם הגיע לרכוש ממנו מוצרים אחרים ביום אחר לדבריו: "**הכל יכול להיות. אנחנו מדברים על אותו יום - זה מה שקרה**" (עמ' 21 ש' 18 לפרוטוקול).

9. בנוסף העיד מטעם המאשימה אלון חורה (להלן: "**אלון**"), חוקר מחלקת הביטחון בחברת האשראי ישרכארט, באמצעותו הוגשו מסמכים אשר סומנו **ת/5** שם מופיעים פרטי העסקאות אשר בוצעו כמפורט בכתב האישום בכרטיס האשראי להן התכחשה המתלוננת המסומנות ב- X (הזהות לאלה המפורטות בכתב האישום), ובכתב יד בתחתית העמוד שמות בתי העסק. כן מצורף תקציר האירוע ומסמך אודות תחקור בית העסק "סיטונאות מוטי יפרח".

בנוסף הוגשה הודעתו של אלון בהסכמה (4/ת) שם פורט כי המתלוננת דיווחה על גניבת כרטיס אשראי שספרותיו האחרונות 9955 בעת שרכבה נפרץ בחוף הצוק כך שביום 1.8.16 שעה 8:54. עם הודעתה, נחסם הכרטיס על ידי חברת האשראי. עוד פורט ב4/ת כי העד אלון קיבל מהעסק סיטונאות יפרח 3 תמונות סטילס בתוכנת וואטסאפ וכי לא ביצע כל שינוי או עריכה לתמונות. בעת עדותו במשטרה 4/ת מסר את התמונות וכן את המסמכים 5/ת התומכים בעדותו. בעת חקירתו הנגדית הבהיר כי לא בכל מקרה מבקש חוקר מטעם חברת האשראי לקבל את הסרטון מהמצלמות ופעמים רבות מסתפקת חברת האשראי בתמונות כדי לוודא שהלקוח הוא לא זה אשר ביצע בעצמו את העסקה לה הוא מתכחש. עוד הוסיף כי נקודת המוצא לבדיקת מצלמות היא העסקה עצמה. ראשית מאתרים את העסקה הספציפית שבוצעה במערכות החשבונאיות לפי מספר כרטיס, שעה וסכום. לאחר מכן נבדקת המצלמה, ככל שקיימת, בשידור חי, כדי לבחון הפרשים בשעון ביחס לשעה האמיתית (עמ' 23 ש' 3 לפרוטוקול).

10. עוד הוגשו בהסכמה הודעותיו של מאיר זנזורי (להלן: "מאיר") במשטרה, מיום 16.8.16 (12/ת) ומיום 18.8.16 (13/ת). על פי דבריו של מאיר ב12/ת, בבית העסק שבבעלותו נעשה שימוש בכרטיס האשראי ביום 1.8.16 על ידי שני בחורים צעירים. עוד על פי המפורט אחד הבחורים עמד בכניסה לקניון והוא לא ראה אותו במדויק. הבחור השני נכנס לחנות וביקש מהקופאית פקט מרלבורו לייט ותוך כדי כך צעק לחברו שבחוץ מה הוא רוצה לשתות. עוד הוסיף כי הבחור שנכנס ביקש פקט נוסף מהקופאית וזו נתנה לו שני פקטים בעלות של 680 ₪ ובנוסף 2 פחיות שתייה. סך העסקה בכללותה 690 ₪. מאיר זיהה את הבחור אשר ביצע את הרכישה בשם רניאל וציין כי רניאל עבד בעבר בפיצרייה בקניון ולכן מכיר אותו, הזמין ממנו פיצה עבורו ועבור לקוחות בעבר, ואף מסר את מספר הטלפון שלו (ש' 12-13 לת/12). על פי המפורט ב12/ת, רניאל והבחור השני הגיעו לחנותו כ- 10 דקות לאחר 7:45-7:50. "אני הגעתי בערך ב7:45-7:50 והם הגיעו גג 10 דקות אח"כ" (ש' 19 לת/12). בעת מסירת ההודעה ועל פי המפורט בה, צולמה על ידי החוקר הקבלה המתעדת את הרכישה עליה העיד מאיר, בסך 690 ₪ וזו צורפה להודעה 12/ת. על פיה ביום 1.8.16 בשעה 8:01 בוצעה עסקה בסך 690 ₪ באמצעות כרטיס האשראי שספרותיו האחרונות 9955. עסקה זו מפורטת בכתב האישום ואף ב5/ת שהתקבל מאת חברת האשראי ואשר תיעד עסקאות אשר בוצעו בכרטיסה של המתלוננת, אותן לא אישרה. בהודעתו מיום 18.8.16 (13/ת), הוצגה למאיר תמונתו של סוסנוב רניאל. מאיר אישר כי רניאל מוכר לו מעבודתו בפיצרייה וכי הוא זה אשר ביצע את הרכישה המפורטת לעיל.

11. עוד במסגרת פרשת התביעה הוגשה הודעות הנאשם 6/ת ו- 10/ת. בהודעתו 6/ת מיום 17.11.16 שעה 2:53, נשאל הנאשם אודות המקום בו היה ביום 1.8.16 ומסר שאינו זוכר. בנוסף השיב כי רניאל סוסנוב הוא חברו מהשכונה. כשנשאל האם היה עם רניאל בחוף ביום 1.8.16 השיב: "אולי" ולאחר מכן לשאלות החוקר הוסיף כי נעצר ביחד עם רניאל כי "מצאו אצלו ג'ויינט". לדבריו יצא מהתחנה בבוקר "היה אור" והיה "די מוקדם". עוד הוסיף וענה כי לאחר שהשתחררו והוסבר להם לאן ללכת נסעו במונית שי צהובה גדולה הביתה. הנאשם לא זכר באיזה שעה הגיע הביתה. לדבריו הנאשם כשנעצרו היו רניאל והוא בחוף הים ליד הרצליה ברכב ונלקחו לתחנת גלילות כשהרכב נשאר בחוף. לדבריו, ביום למחרת הגיע עם אביו לאסוף את הרכב (ש' 44 לת/6). הנאשם הכחיש כי התפרץ לרכב בחוף הצוק וכי גנב יחד עם רניאל כרטיסי אשראי בהם השתמשו, כמו גם את יתר הפריטים המפורטים בכתב האישום. כשהוטחה בפניו רכישת פקטים של סיגריות על ידי רניאל ביום 1.8.16 השיב: "אני חזרתי הביתה הוא נסע לעבודה ופה דרכנו נפרדו" (ש' 65 לת/6). עוד הוטחה בפניו העסקה אשר בוצעה בבית העסק בית הטאבון, שם נרכשו מוצרים בסך 220 ₪ וכן העסקה בעסק סיטונאות יפרח בסך 340 ₪. הנאשם הכחיש וטען: "לא מכיר ולא קניתי שם" (עמ' 73 לת/6).

12. בעת חקירתו מיום 17.11.16 שעה 19:05 (10/ת) חזר הנאשם על גרסתו לפיה עם השחרור מתחנת

המשטרה הוסבר לו ולרניאל כיצד למצוא מונית וכך עשו. לדבריו ירד מהמונית קרוב לביתו והלך לישון בעוד רניאל הלך לעבודה. כן אישר כי לאורך הזמן מאז שנתפסו ונעצרו ועד שהגיע לנתניה היה בחברת רניאל וכך אף במונית (ש' 15 לת/10). הנאשם הכחיש שוב את ביצוע ההתפרצות והרכישות בכרטיס האשראי וביקש לראות תמונות. הנאשם לא זיהה עצמו בתמונה שהוצגה לו. זו לא צורפה להודעתו **10/ת** אשר הוגשה.

13. מטעם ההגנה העיד הנאשם. בעת עדותו בבית המשפט שב והכחיש את ביצוע העבירות המיוחסות לו. לדבריו ביום ה- 1.8.16 שוחרר מתחנת המשטרה יחד עם רניאל בשעה 7:30, לאחר שהוסבר להם כיצד לחזור הביתה חזר לביתו להלך לישון (עמ' 29 ש' 9 לפרוטוקול). בעת החקירה הראשית הוצגו לנאשם תמונות מדיסק (**נ/3**), שהן התמונות אשר הוגשו וסומנו **1/ת** ו- **2/ת** א- **2/ת** ב והנאשם ציין כי השעה על גבי התמונה **1/ת** היא 10:00:44 בעוד שעל פי כתב האישום העסקה בוצעה בשעה 8:01, וכך גם יתר השעות המופיעות על גבי התמונות אינן תואמות שעת ביצוע העסקה. בעת חקירתו הנגדית חזר על הגרסה אשר מסר בהודעותיו ואשר פורטה לעיל ושב וציין כי שוחררו מתחנת המשטרה בשעה 7:30. כשנשאל כיצד זוכר מה הייתה השעה בעוד שבעת חקירתו בסמוך לאירוע לא ידע לנקוב בשעה מדויקת השיב: "**אני אמרתי בשעות הבוקר, היה חורף, הבוקר מתחיל בשעה 7:00 בערך, אז עולה השמש**" (עמ' 30 ש' 31 לפרוטוקול). כשעומת עם העובדה שהאירוע ארע בחודש אוגוסט, אז זורחת השמש בשעה 5:00 ונשאל האם יתכן שהשעה הייתה 5:30 השיב כי בשעה 5:30 אין מוניות. לנאשם הוצג שוב דיסק התמונות (**נ/3** הזזה **1/ת**, **2/ת** א- **2/ת** ב) והוא נשאל מה הוא עושה במקום. הנאשם הכחיש כי הוא זה אשר מצולם במצלמה (עמ' 31 ש' 31 לפרוטוקול). לדבריו: "**אני רואה בתמונה שזה משעה 10:00 וזה בכלל לא תואם לכתב אישום שלי. זה לא אני בתמונה. זה אפילו לא דומה לי קצת. מילא אם היה דימיון**" (עמ' 32 ש' 11-13). בעת חקירתו הנגדית אישר הנאשם כי היה חייל סדיר ביום 1.8.16 והחזיק בחוגר.

14. עוד הוגשו מטעם ההגנה מזכר **נ/1** המלמד על כך שהתמונות אשר התקבלו בתיק החקירה התקבלו מחברת ישראלכארט. בנוסף, הוגש **נ/2** המלמד על כך שבילילה שבין 31.7.16 ל- 1.8.16 בוצע תיקון למערכת המשטרתית ודוח הפעולה לא הוזן למערכת. כן הוגש **נ/3** דיסק התמונות על גבי התמונות אשר התקבלו מאת חבת האשראי ומתועד בהן בית העסק סיטונאות יפרח בתאריך 1.8.16. על פי הרישום על גבי התמונות שבדיסק (בהתאמה לתמונות אשר הוגשו **ת/2**, **2/ת** א- **2/ת** ב) השעה על גבי **1/ת**: 10:00:41 על גבי **2/ת** א: 10:00:52, על גבי **2/ת** ב: 10:00:44.

דין והכרעה

15. מהראיות אשר פורטו עולה כי המאשימה הוכיחה כנדרש כי רכבה של המתלוננת נפרץ ונגנב ממנו הרכוש המפורט בכתב האישום. עדותה של המתלוננת הייתה קוהרנטית, מהימנה ומפורטת. המתלוננת הודתה בכנות כשלא זכרה או לא הייתה בטוחה באשר לפרט מסוים וזיכרונה רוענן. בנוסף, עדותה נתמכה בשימושים שנעשו בכרטיס האשראי השייך לה על ידי אחרים, מיד לאחר האירוע בו נפרץ רכבה כטענתה ביום 1.8.16 בין השעות 5:45 לשעה 8:00 לערך, וכן בעדותו של מוטי והודעותיו של מאיר **ת/12** ו**ת/13**. בנוסף נתמכה עדותה בדיווחיה מזמן אמת אשר תועדו אצל חברת האשראי (**ת/5**) ועדותו של אלון.

16. באשר לשוויו של הרכוש הגנוב, היה צורך בריענון זיכרונה של המתלוננת ואף לא הוצגו כל קבלות המעידות על ערכו. מסוג הרכוש אשר נגנב ברור שהמדובר ברכוש בעל ערך ממשי. ההגנה אף לא העלתה כל טענה בסיכומיה ביחס לעדות המתלוננת בהקשר זה ולא חלקה על סוג הרכוש אשר נגנב או ערכו. משמצאתי את עדותה של

המתלוננת מהימנה כמפורט לעיל, לא מצאתי סיבה שלא לקבל גרסתה באשר לערך הרכוש אשר נגנב ואשר פורט בכתב האישום. מן המפורט לעיל עולה כי אף הוכח כנדרש סוג ושווי הרכוש שנגנב המפורט בכתב האישום.

17. העובדה שלדבריי המתלוננת נשלחה אליה תמונה על ידי מוטי והיא מסרה אותה למשטרה, בעוד שמוטי מסר כי העביר את התמונות למשטרה בלבד, אין בה כדי לפגום במהימנות מי מהשניים. מהודעתה של המתלוננת במשטרה, אשר הוצגה לה בעת עדותה בבית המשפט עולה כי המתלוננת הציגה תמונה במשטרה בעת חקירתה (עמ' 14 ש' 4-1 לפרוטוקול) והיא אף טענה כי המדובר בת/1. מכאן ניתן להסיק כי הגם שמוטי מסר כי העביר את התמונות שצילם רק למשטרה (אולי מפאת חלופי הזמן מאז) אכן שלח תמונה למתלוננת, וכזו הזדה לת/1 אותה אף הציגה כאמור בעת חקירתה במשטרה. עוד בהקשר זה יש לציין כי מן הראיות עולה שמוטי העביר את התמונות (ת/1, ת/2א, ת/2ב, נ/3) לחברת האשראי וממנה קיבלה אותן המשטרה (ראו נ/1 ועדות אלון), הגם שמעדותו בבית המשפט עולה כי ככל הנראה גם הוא העבירם לחוקר טל (עמ' 21 ש' 3 לפרוטוקול).

18. מטעם המאשימה לא הוצגו ראיות ישירות הקושרות את הנאשם לביצוע עבירת ההתפרצות לרכב המתלוננת בכוונה לגנוב ובעבירת הגניבה מהרכב. להוכחת ביצוע עבירות אלה נסמכת המאשימה על ראיות נסיבתיות אשר הוצגו, וטוענת לקיומה של חזקה תכופה. כך, עיקר ראיות המאשימה המבססות את אשמתו של הנאשם בכך שהתפרץ לרכבה של המתלוננת וגנב משם את רכושה, נוגעות לשימוש הנטען שעשה הנאשם בכרטיס האשראי של המתלוננת בבתי עסק בעיר נתניה (עיר מגוריו) ביום 1.8.16 בשעות 8:01, 8:41, 8:54, בסמוך לשעת ההתפרצות המשוערת לרכב המתלוננת (בין השעה 5:45 לשעה 8:00 לערך על פי עדות המתלוננת, טווח הזמן בו חנה רכבה בחניון חוף הצוק), לצד העובדה שאיננה במחלוקת לפיה הנאשם שהה בחוף הצוק, שם בוצעה עבירת ההתפרצות, בלילה שבין ה- 31.7.16 - 1.8.16, ואף נלקח משם לתחנת המשטרה באותו הלילה, כשרכבו נשאר במקום.

19. חזקה תכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים לפיה אדם שנמצאים ברשותו חפצים גנובים, זמן קצר לאחר שנגנבו, יחשב כמי שגנב אותם או קיבל אותם כשהוא יודע שהם גנובים. ככל שמתארך פרק הזמן מאז בוצעה עבירת הגניבה נחלשת ההנחה שהמחזיק ברכוש הוא הגנב עצמו ומתחזקת האפשרות שהאדם קיבל את הרכוש הגנוב מאחר. ההכרעה בשאלה מה ייחשב "תכופ" תלויה במכלול נסיבות העניין, טיבם וכמותם של החפצים שנגנבו. ראו ספרו של המלומד יעקב קדמי, **על הדין בפלילים חוק העונשין**, חלק שני, הדין בראי הפסיקה בעמ' 785, 2005 והפנייתו לע"פ 480/88 **פרץ נ' מדינת ישראל** (15.8.1989):

"הכלל בדבר 'החזקה התכופה' אינו אלא אחת מהחזקות שבעובדה. על פי ההיגיון וניסיון החיים ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנב, זמן לא רב לאחר הגניבה, בחזקתו של פלוני על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגניבה. הקשר בין מחזיק הסחורה הגנובה לבין מעשה הגניבה הינו בגדר הנחה בלבד. הנאשם רשאי להביא ראיות שתהיה בהן סתירה של ההנחה העולה מהימצאות הסחורה הגנובה בידיו, או שיהיה בהן כדי להטיל ספק במשתמע מהימצאותה בידיו. בסופו של עניין, על בית המשפט לשקול את הנסיבות כולן, אפילו הסברו של הנאשם לא נמצא מהימן, בהתחשב בכלל נסיבות המקרה עליו לקבוע, אם יש בחזקה כאמור כדי לבסס מסקנה במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי להרשעתו של הנאשם."

20. עוד כידוע, אין כל מניעה לבסס הרשעה על ראיות נסיבתיות, ובלבד שאלה יהיו ממשיות ומספיקות ובהתאם למבחן התלת שלבי אשר נקבע. בחינת הראיות הנסיבתיות נעשית כמכלול בהתאם לניסיון החיים והשכל הישר.

בע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745, 754 (23.9.2004) הפנתה כבוד השופט' השופטת פרוקצ'ה למבחן התלת שלבי לבחינת ראיות נסיבתיות:

"בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת, לכאורה, את הנאשם בבצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך. בשלב שלישי, מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתית, העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח את התיזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תיזה של ההגנה, ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסברו של הנאשם". (ע"פ 497-92 נחום (קנדי) נ' מדינת ישראל (24.10.1995)).

בעת האחרונה חזר ושנה בית המשפט המחוזי בת"פ (מחוזי י-ם) 40834-07-17 מדינת ישראל נ' תמימי (18.7.2018):

"הלכה היא שאין מניעה להרשיע נאשם על בסיס ראיות נסיבתיות בלבד. אולם, על מנת לעשות כן מוטלת על בית המשפט החובה לבחון את מכלול הראיות הנסיבתיות ואת הסברי הנאשם במבחני ההיגיון וניסיון החיים - הסברים חלופיים למסכת הראיות הנסיבתיות, בין על פי גרסתו של הנאשם ובין אם מדובר בהיפותזות סבירות אחרות, ורק אם המסקנה המרשיעה גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית, ולא נותרת כל מסקנה סבירה אחרת, ניתן לומר שאשמת הנאשם הוכחה מעל לכל ספק סביר."

21. הראיות המרכזיות, בדמות **ת/3**, חשבונית המס המתעדת את העסקה בסך 340 ₪ אשר בוצעה בכרטיס האשראי, לצד התמונות **ת/1**, **ת/2 א-2**, **נ/3**, עדותו של מוטי, עדות המתלוננת **ות/5** (תיעוד העסקה אצל חברת האשראי) מלמדות על שימוש שעשה הנאשם בכרטיס האשראי של המתלוננת בעסק סטונאות יפרח, בסמוך לשעת ההתפרצות (בשעה 8:41 ביום 1.8.18). אלה מקימות חזקה תכופה ביחס לעבירות ההתפרצות לרכב והגניבה המיוחסות לנאשם ולעבירות הנוגעות לשימושים הנוספים בכרטיס האשראי כמפורט בכתב האישום. מעדותו של מוטי, אשר הייתה מהימנה וסדורה והוא חסר כל מניע להפליל את הנאשם, עולה כי איתר את העסקה אשר בוצעה בכרטיס האשראי של המתלוננת על סך 340 ₪ במערכת החשבוניות של עסקו ולאחר מכן במצלמות עסקו. מוטי אף העיד כי זכר שביקש תעודת זהות ממי שהשתמש בכרטיס האשראי של המתלוננת המופיע בתמונות, שכן לא היה בטוח לגבי גילו, זכר כי זה הציג לו תעודת חוגר ואף זכר כי רכש פקט סיגריות שכן המדובר ברכישה שאיננה שגרתית במכולת השכונתית אותה הוא מנהל. חרף פער הזמנים בין השעה המתועדת בתמונות על גבי הדיסק (**נ/3**) לבין שעת העסקה המופיעה על גבי החשבונית **ת/3** ובכתב האישום (8:41), ולאחר שנתתי דעתי לטענות ההגנה בקשר לכך, מצאתי לקבל את גרסתו של מוטי, לפיה העסקה בוצעה על ידי האדם הנחזה בתמונות (**ת/1**, **ת/2 א-2** ו**נ/3**) וכי השעה במצלמה איננה מסונכרנת. יש לזכור כי מוטי ערך את בדיקת המצלמה בזמן אמת, בסמוך למועד ביצוע העסקה, ועדותו בקשר לגורם אשר ביצע את אותה עסקה הייתה קוהרנטית וברורה והתבססה גם על זכרונו.

22. הנאשם אמנם הכחיש כי הוא האדם המופיע בתמונות **ת/1 ות/2 א - ת/2ב ונ/3** בהתאמה, ואף טען כי הדמות המופיעה שם כלל איננה דומה לו. למרות טענתו זאת, לאחר שבחנתי את התמונות בקפידה בעת הדיונים ולאחריהם וכך גם את הנאשם בעת ששהה באולם, מצאתי כי הנאשם הוא זה המופיע בתמונות חרף הכחשתו. אציין כי בתמונה **ת/2א** נחזים בבירור פניו של האדם המצולם בה. הזהרתי עצמי היטב בהקשר זה, לאור טעויות אפשריות בזיהוי, אך לאחר בחינת התמונה מסקנתי היא כאמור כי הנאשם הוא זה המופיע בה. נתתי דעתי לטענות ההגנה בקשר לזיהוי הנאשם וכן לטענות למחדל חקירתי הנוגע לאי עריכת מסדר זיהוי אשר היה בוחן האם מוטי ושני בעלי העסקים הנוספים מזהים את הנאשם. איני מוצאת בנסיבות המקרה דן כי המדובר במחדל היורד לשורש העניין. למעלה מן הצורך אציין כי בנסיבות הנדונות קיים ספק ממשי לערכו של מסדר זיהוי. כך או כך, כאמור, במסקנתי באשר לזהות הנאשם בתמונות, לא נסמכתי על מי מהעדים לצורך זיהוי אלא על מראה עיני והשוואת מראהו לתמונות ובפרט **ת/2א**.

23. נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה בתמונות אשר הוצגו אין כל ראייה לרכישה אשר בוצעה על ידי האדם, אשר קבעתי שהוא הנאשם, הנחזה בתמונות. בהקשר זה יש לשוב ולהזכיר את עדותו של מוטי בה אני מוצאת לתת אמון כאמור, לפיה האדם הנחזה בתמונה הוא זה אשר ביצע את רכישת פקט הסיגריות בסך 340 ₪ מושא כתב האישום מעסקו. עוד יש לתת את הדעת לדבריו לפיהם פקטים של סיגריות מצויים מאחוריו בקופה והרוכש אותם מקבל אותם מידיו. משכך אף אין לתמוה על כך שהנאשם עומד בתור לקופה ופקט הסיגריות אינו בידיו על פי התמונה. הסברו של מוטי לפיו בחר לצלם תמונות אלה ולא את רגע הרכישה הגיוני, כיוון שלדבריו בעת הרכישה לא ניתן היה לראות את פניו של האדם אשר ביצע אותה בבירור.

24. למפורט יש לצרף את גרסת הנאשם עצמו. הנאשם הכחיש כאמור כי הוא האדם המופיע בתמונות **ת/1 ות/2א - ת/2ב** (בהתאמה **נ/3**) וטען כי הדמות המופיעה שם כלל איננה דומה לו. לטענת הנאשם כלל לא נכח בחנות במועד ובשעה הרלבנטית. ויודגש, הנאשם לא טען כי נכח בחנות וקנה מוצר אחר באותו המועד ואף לא טען כי נכח בחנות סביב השעה 10:00 (השעה המתועדת על גבי התמונות **נ/3**) או בכל תאריך או שעה אחרת. גרסה זו של הנאשם, השוללת מכל וכל הימצאותו בחנות, איננה מתקבלת על הדעת ואינה מתיישבת עם התמונות הברורות אשר הוגשו בהן ניתן לזהותו בבירור. המדובר בגרסה שקרית בבירור שיש בה כדי לחזק את ראיות המאשימה אם לא מעבר לכך ואף להטיל צל כבד על עדותו בכללותה. (ר' ע"פ 8948/12 **ג'יהאב נמר נ' מדינת ישראל**).

25. ראיות נסיבתיות נוספות, אשר מקימות גם הן חזקה תכופה הן **ת/12 ו-ת/13**, הודעותיו של מאיר זנזורי במשטרה, אשר הוגשו בהסכמה וההגנה לא ביקשה לזמנו לעדות. על פי הודעותיו של מאיר, העסקה מיום 1.8.16 שעה 8:01 אשר בוצעה באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת, בוצעה על ידי חברו של הנאשם, רניאל, כשאדם נוסף המתין לו מחוץ לחנות אותו לא זיהה בבירור. משעל פי גרסת הנאשם שהה לצד רניאל מרגע ששחררו מתחנת המשטרה ועד הגיעו הביתה, משעל פי הודעותיו של מאיר אשר הוגשו בהסכמה רניאל ביצע את העסקה כשאדם נוסף המתין לו מחוץ לחנות, משקבעתי כי הנאשם ביצע את העסקה בכרטיס האשראי בעסק סיטונאות יפרח בשעה 8:41 ומשהעסקה אשר בוצעה בעסקו של מאיר בוצעה באמצעות אותו כרטיס אשראי כ- 40 דקות קודם לכן, המסקנה הברורה העולה היא שהנאשם, יחד עם רניאל, ביצע את העסקה בעסקו של מאיר.

26. בניסיון להפריך את גרסתו של מאיר לאחר שהודעותיו במשטרה הוגשו בהסכמה, ביקש ב"כ הנאשם להסתמך על דברי המתלוננת לפיהם מסר לה מאיר בעת שיחתם הטלפונית כי לא נכח בחנות בעת ביצוע העסקה. איני מוצאת להסתמך על עדותה בהקשר זה. מבלי לקבוע מסמרות האם הדברים נאמרו או לא, או האם התבלבלה

המתלוננת, ממילא המדובר בעדות מפי השמועה, שאיננה יכולה ללמד על אמיתות האמרה. כאמור, ב"כ הנאשם בחר להגיש הודעותיו של מאיר בהסכמה ולא לזמנו לעדות. משכך, מצאתי לקבל את גרסתו של מאיר באשר לאירוע בהתאם למפורט בהודעותיו.

27. באשר לגרסת הנאשם ביחס לעסקה בכרטיס האשראי בבית העסק של מאיר, הנאשם בחר בעת עדותו שלא להתמודד, הכחיש באופן גורף את הימצאותו במקום, ולא נתן כל הסבר מניח את הדעת אשר יכול להביא למסקנה שונה מזו העולה מהדברים. טענת הסנגור בעת הסיכומים לפיה יתכן ואדם שלישי ביצע את ההתפרצות לרכב המתלוננת ומסר לרניאל את כרטיס האשראי הגנוב איננה מתקבלת על הדעת, נטענה באופן סתמי וללא כל ביסוס ראיתי וממילא איננה מסבירה את ביצוע הרכישה באמצעות כרטיס האשראי הגנוב על ידי הנאשם בעסק סטונאות יפרח לאחר ביצוע העסקה בבית העסק של מאיר. כך גם טענת ההגנה בעת הסיכומים אשר נטענה גם היא באופן סתמי כנגד זיהוי של רניאל על ידי מאיר לאחר שוויתר הסנגור כאמור על חקירתו והגיש הודעותיו בהסכמה. ראיות נסיבתיות אלה לא רק מוכיחות את השימוש בכרטיס האשראי בבית העסק של מאיר כמפורט בכתב האישום. מכוח החזקה התכופה, ובהעדר כל הסבר מטעם הנאשם, יש גם בראיות אלה כדי להביא למסקנה לפיה הנאשם הוא זה אשר התפרץ לרכבה של המתלוננת בחוף הצוק כדי לגנוב וגנב את רכושה ובכללו את כרטיס האשראי.

28. עוד יש לזכור כי הנאשם שהה בחוף הצוק בליל האירוע ורכבו נותר בחוף הצוק עת נעצר ביחד עם רניאל על ידי המשטרה. נתתי דעתי לטענת האליבי של הנאשם לפיה שוחרר מתחנת המשטרה יחד עם רניאל רק בסביבות השעה 7:30 בבוקר ונסע ישירות לנתניה במונית, כשלא יתכן, מבחינת סד הזמנים לפי טענתו, שהספיק להגיע לחוף הצוק, להתפרץ לרכב המתלוננת ולגנוב את רכושה - אך לא מצאתי לקבלה. אמנם, לא הוצגה בפני שעת השחרור המדויקת של הנאשם ורניאל בתחנת המשטרה. ההגנה אף הציגה את **נ/2** המלמד כי דוח הפעולה בעניין מעצר הנאשם לא הוזן באותו הלילה למערכת לאור תיקון שנערך במערכת המשטרתית, כך שלא צוינה במערכת המשטרתית השעה בה שוחרר. יחד עם זאת, מדבריו של הנאשם עצמו ניתן להבין כי דובר בשעת בוקר מוקדמת עד מאוד. הנאשם בעת עדותו טען כאמור כי שוחרר מתחנת המשטרה בשעה 7:30 בבוקר (לאחר שלא מסר שעה בהודעותיו), תוך שצוין כי מועד האירוע היה בחורף וזוהי שעת הבוקר בה זורחת השמש. גם אמרה זו של הנאשם איננה מתיישבת עם העובדות הברורות והמוכחות במקרה דנן - והרי העבירות מושא כתב האישום כלל לא בוצעו בחורף כי אם באמצע הקיץ - ביום 1.8.16 ושעת זריחת השמש בימי הקיץ היא סביב השעה 5:00 בבוקר.

29. מן המפורט עולה כי גם בהקשר זה גרסתו של הנאשם התגלתה ככזו שלא ליתן בה אמון. גם אם אקבל את טענת ההגנה בעת המענה לכתב האישום לפיה חברו של הנאשם רניאל נחקר במשטרה בשעה 5:40 ביום האירוע, הגם שלא הוגשה כל ראיה להוכחת הנטען, הרי שגם אם שוחררו רניאל והנאשם מתחנת משטרת גלילות בסביבות השעה 6:00-6:30 בבוקר, ואף מעט מאוחר מכך, בשים לב למרחק בין תחנת המשטרה, חוף הצוק והעיר נתניה, היה לנאשם די זמן לשוב לחוף הצוק ולבצע את ההתפרצות לרכבה של המתלוננת. לנאשם אף היה די זמן לבצע את הרכישות המפורטות בכתב האישום בשעות הנקובות (החל מהשעה 8:01). אדגיש עוד כי הנאשם לא העיד כל עד לתמיכה בטענת האליבי שטען, כדוגמת אביו- ביחס לטענתו בדבר איסוף רכבו מחוף הצוק ביום המחרת, או מי מבני משפחתו אשר יכול היה להעיד על שעת הגעתו הביתה ואף לא את רניאל.

30. הראיות המפורטות לעיל, חלקן ראיות ישירות לשימוש שעשה הנאשם בסמוך מאוד לאירוע בכרטיס האשראי הגנוב של המתלוננת, מהוות ראיות נסיבתיות מספיקות ומקימות חזקה תכופה המלמדת על ביצוע עבירות ההתפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה על ידי הנאשם, כמפורט בכתב האישום. מראיות נסיבתיות אלה אף ניתן לקבוע כי

הנאשם ביצע את הרכישה בבית העסק בית הטאבון בסך 220 ₪ ביום 1.8.16 שעה 8:54. זאת, על בסיס עדות המתלוננת, מסמכי חברת האשראי **ת/5**, והראיות המלמדות על ביצוע העסקה בבית העסק סיטונאות יפרח בשעה 8:41 (13 דקות קודם לכן) על ידי הנאשם באמצעות אותו כרטיס אשראי ממש.

31. אל מול אלה, בהתאם להלכות, בחנתי את הסברו החלופי של הנאשם. כמפורט לעיל, הנאשם מסר גרסה סתמית וכללית, הנגועה בחוסר סבירות ובשקרים ברורים. בחנתי כאמור אף את טענת האליבי של הנאשם ומצאתי לדחותה כמפורט לעיל. משמצאתי את גרסתו של הנאשם בלתי מהימנה ושקרית, ואף בראי הראיות הנסיבתיות הנוספות אשר פורטו לעיל, ולאור קיומה של חזקה תכופה במקרה דנן אותה לא הצליח הנאשם להפריך בגרסתו, כשהנאשם אף לא סיפק כל תרחיש חלופי הגיוני, בהתאם למבחן ההיגיון וניסיון החיים ולאחר שבחנתי האם קיימת תזה חלופית, אני קובעת שהוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את עבירת ההתפרצות לרכב המיוחסת לו בכתב האישום, בכוונה לגנוב, ואף גנב את רכושה של המתלוננת כמפורט בכתב האישום. בנוסף, אני קובעת כי הוכחו כנדרש השימושים המיוחסים לנאשם בכרטיס האשראי, המפורטים בסעיף 3 לכתב האישום. כן אני קובעת כי הוכח היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירות.

32. נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם למחדלי חקירה בדמות העדר בדיקת טביעות אצבע (ראו בהקשר זה עדות רס"מ אשכנזי לפיה כל שביצע הוא לחקור את הנאשם ואינו יודע מדוע לא בוצעו פעולות חקירה אחרות בתיק). הגם שעדיף היה שהייתה נערכת בדיקה, די בראיות המפורטות לעיל כדי להוכיח את ביצוע העבירות על ידי הנאשם כנדרש ולא מצאתי כי המדובר במחדל חקירה היורד לשורש העניין. זו גם מסקנתי ביחס לטענה בנוגע לסרטון המצלמה מבית העסק סיטונאות יפרח שלא נתפס על ידי המשטרה. באשר לטענה בקשר לתמונות ואופן קבלתן על ידי המשטרה, יש לזכור כי הסנגור לא התנגד להגשת התמונות **ת/1 ו- ת/2א-ת/2ב** ואף הגיש מטעמו את **נ/3** (התמונות על גביי דיסק). בנוסף יש לזכור כי מוטי אשר צילם את התמונות זיהה ואישר כי אלה התמונות אשר צילם, וכי לא עלתה כל טענה מצד ההגנה לפיה ערך או שינה אותן. טענה כזו אף לא עלתה כנגד אלון חוקר חברת האשראי, אשר קיבל את התמונות לידיו והעיד כי לא ביצע בהן כל עריכה או שינה כל פרט בהן טרם העברתן למשטרה. כידוע, קיומם של מחדלי חקירה, ואפילו מחדלים חמורים, אינו מוביל אוטומטית לזיכוי הנאשם. על בית המשפט לבחון האם קיים חשש שבשל המחדלים קופחה הגנת הנאשם (ר' ע"פ 5019/09 **דביר חליוה נ' מדינת ישראל** (20.8.2013) וע"פ 2697/14 **חדאד נ' מדינת ישראל** (6.9.2016)). בנסיבות המקרה דנן, בראי צבר הראיות אשר פורט לעיל, אינני מוצאת כי מחדלי החקירה, כל אחד בפני עצמו ואף תוך התייחסות אליהם כמכלול, יורדים לשורש העניין או הביאו לקיפוח הגנת הנאשם, ואינני מוצאת כי נכון להורות בגינם על זיכוי.

33. אשר על כן, ובראי כל המפורט לעיל, משמצאתי כי הוכח מעל לכל ספק סביר ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, אני מרשיעה אותו בביצוע עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין וגניבה של הרכוש המפורט בכתב האישום לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין. בנוסף, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע שימוש בכרטיס החיוב אותו גנב מהמתלוננת, בכוונה להונות, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים

